

ویژہ نمبر معرّم الحرام ۱۴۲۷ھ - شماره دهم
هیات دانشجویی خاندان مهدی (عج)

هیات دانشجویی خاندان مهدی عج

واجب فراموش شده ۱۱

در این مطلب برایتان چند نمونه از روش هایی که افراد گوناگون در راستای امر به معروف و نهی از منکر به کار برده اند را ذکر می نمائیم

نمونه اول : طرح دوستی

حجة الاسلام قرائتی در یکی از خاطرات خود می گوید : در قم دوستی داشتم که می گفت: وقتی می خواهم به مسافرت بروم، مقداری سوهان قم و شیرینی می خرم و همین که وارد اتوبوس شدم په راننده و شاگرد راننده تعارف می کنم. در بین راه یا موسیقی روشن نمی کند و یا اگر روشن کرد با تذکر من خاموش می کند. خاطرات قرائتی - بهشتی - ج ۲ ص ۳

نمونه دوم: بیان غیر مستقیم

یک راننده می گفت زمانی در کارخانه ای کار می کردم ، وقتی می دیدم دوستان فحاشی می کنند مطالبی را می نوشتم در خصوص فوائد زبان و اینکه با زبان چه فضائلی را می توان کسب کرد و این که نباید این نعمت الهی را در مسیر فحاشی صرف نمود سپس آن را در تابلو اعلانات نصب می نمودم . و یا هر چند وقت یک بار سخنرانی را دعوت می نمودم و مواردی که دوستانم رعایت نمی کردند را به سخنران می گفتم تا وی پیرامون همان مسائل سخنرانی خود را تنظیم نماید که این اقدامات تاثیر بسیار زیادی بر نوع رفتار افراد می گذاشت

نمونه سوم: نامه نگاری

سید جمال الدین اسد آبادی در سال ۱۳۰۸ توسط عوامل ناصرالدین شاه در حرم حضرت مطهر عبدالعظیم حسنی دستگیر و از کشور اخراج شد وی برای روشننگری شروع به نامه نگاری می کند و

نامه های متعددی به سران قبائل و علمای اسلام می فرستد که یکی از آن نامه های مهم و سرنوشت ساز نامه ای است که به میرزای شیرازی ارسال می کند و منجر به حکم معروف تحریم استعمال تنباکو را صادر می کند و به این طریق استعمار به زانو در می آید. به دنبال همین مبارزات، شاه امتیاز «رژی» را در جمادی الثانی ۱۳۰۹ برابر ۵ دی ۱۲۷۱ لغو می کند. (کتاب پیکار با منکر در سیره ابرار - ستاد احیاء امر به معروف و نهی از منکر - نشر معروف - ص ۹۵)

نمونه چهارم: تذکر و یادآوری

مرد فقیری پسر خردسالی داشت. روزی به او گفت: بیا امروز قدری میوه از باغی سرقت کنیم. پسر خردسال با نارضایتی با پدر به راه افتاد. وقتی به باغ رسیدند پدر به فرزندش گفت: تو در این جا نگهبان باش و اگر کسی آمد زود مرا خبر کن تا کسی ما را در حال دزدی نبیند و مشغول چیدن میوه از درخت مردم شد. لحظه ای بعد پسر فریاد زد: یک نفر ما را می بیند! پدر با ترس و عجله از درخت پایین آمد و پرسید چه کسی؟ کجاست؟ پسرک زیرک گفت: همان خدائی که از همه چیز آگاه است و همه چیز را می بیند! پدر از گفتار نیکوی فرزند شرمنده شد و بعد از آن دزدی نکرد. (امر به معروف و نهی از منکر - محمد رضا اکبر) (ص ۷۱)

امام زمانه، قربانی دنیازدگی خواص و بی تفاوتی عوام

امام حسین علیه السلام در جایگاه های متفاوتی هدف خود را از این قیام بیان می کند. از جمله مواردی که ایشان این مطلب را بیان کرده است عباراتی است که در وصیتنامه خود خطاب به برادرش محمد بن حنفیه نوشته است. ایشان در آن وصیت نامه فرموده اند: «إني لم أخرج أشراً ولا بطراً ولا مفسداً ولا مظلماً إنما خرجت لطلب إصلاح في أمة جدّي، من به خاطر غرور و خوشگذرانی و ایجاد فساد و ظلم قیام نکرده ام، بلکه قیام من تنها برای اصلاح در امت جدم است.» [اعاشور، علی - الصحیح من سیره الامام الحسین بن علی - جلد ۱۹ - صفحه ۷]

همانطور که مشاهده می شود، امام علیه السلام در این عبارت، هدف خود از قیام را بی پرده و شفاف بیان کرده است. هدفی که عبارت است از اصلاح جامعه از فسادهایی که به همین زودی، اساس اسلام را از بین خواهند برد.

انحرافات که امام حسین علیه السلام را بر آن می دارد تا به قیامی این چنین خونین بپردازد، انحرافات عمیق است.

دنیازدگی خواص و بی تفاوتی جامعه نسبت به حکومت تازلم های متعددی که به مسلمانان می شود، سبب رسول گرامی اسلام را بر آن می دارد تا برای مبارزه با آن قیام کند. هر چند قیام او در ظاهر شکست بخورد ولی او باز باید اقدامی نماید.

این فساد خواص جامعه منجر به فساد دامنگیر در جامعه اسلامی گردید. تاجایی که شهر مدینه به عنوان مرکز جهان اسلامی، چهره خود را کاملاً عوض کرد. «همان مدینه ای که اولین پایگاه تشکیل حکومت اسلامی بود بعد از اندک مدتی، به مرکز بهترین موسیقیدان ها و آوازه خوان ها و معروف ترین رقص ها تبدیل می شود، تاجایی که وقتی در دربار شام می خواستند بهترین مغنیان را خبر بکنند، از مدینه آوازه خوان و نوازنده می آوردند» [بیانات مقام معظم رهبری به مناسبت روز پاسدار، ۵/۱۰/۷۴].

بارز تر از این انحراف، حکومت شخصی چون یزید بر جامعه اسلامی است. جامعه ای که با تلاش نفس گیر رسول خدا از بند مادیات جدا شده بود، اکنون تحت فرمانی شخصی هوس باز و می گسار است که حتی ظواهر اسلامی را رعایت نمی کند قرار گرفت. این واقعه به قدری تاسف برانگیز است که حسین بن علی علیه السلام در کلامی چنین می فرماید:

«إنا لله و إنا إليه راجعون و على الإسلام السلام إذ قد بليت الأمة براع مثل يزيد، انا لله و انا إليه راجعون، باید فاتحه ی اسلام را خواند وقتی که جامعه به حاکمی مانند یزید مبتلا شوند» [عسکری، مرتضی - معالم المدرستین - جلد ۳ - صفحه ۵۷]

و همین درک است که مانع می شود حسین بن علی علیه السلام با فردی مثل یزید بیعت کند. [ایشان در کلامی می فرماید: «مثلی لایبایع مثله، همچومنی باهمچو یزیدی بیعت نخواهد کرد» (معالم المدرستین - جلد ۳ - صفحه ۴۶)]
انحراف بزرگتر از این، بی تفاوتی جامعه در مقابل انحرافات بی این بزرگی است. انحرافی که امام چند سال قبل از قیام خود، بزرگان امت اسلامی را نسبت به آن هشدار می دهد و همه آنان را به سکوت و کم کاری متهم می نماید. ایشان در خطبه ای مفصل بزرگان مهاجرین و انصار را خطاب قرار می دهد و وظایف سنگین آنان را گوشزد می کند. سپس با عباراتی تند ایشان را توبیخ نموده و به خاطر ترک امر به معروف و نهی از منکر بازخواست می نماید. ابن شعبه، حسن بن علی - تحف العقول عن آل الرسول - صفحه ۲۳۷]

اما ظلمی که حاکمان جامعه بر مردم روا داشته اند بسیار زیاد است. بهترین نمونه از این ظلم ها اقداماتی است که معاویه انجام داده است. او که در صلح نامه با حسن بن علی علیه السلام متعهد شده است به علویان و پیروان علی تعرضی نداشته باشد، بعد از استقرار حکومت خویش خلاف آن عمل کرده است و بسیاری از پیروان علی را کشته است. حسین بن علی علیه السلام در نامه ای به معاویه چنین می نویسد: فساد خواص جامعه منجر به فساد دامنگیر در جامعه اسلامی گردید. تاجایی که شهر مدینه به عنوان مرکز جهان اسلامی، چهره خود را کاملاً عوض کرد.

این انحرافات از دنیازدگی خواص و بی تفاوتی جامعه نسبت به حکومت تا ظلم های متعددی که به مسلمانان می شود، سبط رسول گرامی اسلام را بر آن می دارد تا برای مبارزه با آن قیام کند. هر چند قیام او در ظاهر شکست بخورد ولی او باز باید اقدامی نماید. چه اینکه امام حسین علیه السلام در این راه چه پیروز شده و حکومتی تشکیل دهد و چه کشته شده و به شهادت برسد، در هر حال در راستای هدف خود اقدامی کرده است که موثر خواهد بود. در هر دو صورت او خواهد توانست امر به معروف و نهی از منکر را در جامعه رواج دهد و مردم را از بی تفاوتی نسبت به فساد در حکومت و جامعه خارج کند. شواهد این پیروزی قیام هایی است که بعد از قیام عاشورا علیه حکومت های فاسد در می گیرد. چه قیام هایی که علیه حکومت امویان است و چه قیام هایی که علیه حکومت عباسیان است. و همین طور تا این زمان، بسیاری از قیام های جوامع اسلامی، الگو گرفته از حرکتی است که حسین بن علی علیه السلام در زمان خود انجام داده است.

امام شناسی

حضرت امام حسین علیه السلام خطاب به مردم کوفه می نویسد: «به جانم سوگند، امام و پیشوای مردم کسی است که بر اساس قرآن حکم کند و به قسط قیام کند و از دین حق پیروی نماید و در راه خدا، خویشتن دار باشد». آن حضرت با این پیام به رهبری طاغوت هایی که بر خلاف قرآن و حق و عدالت رفتار می کنند و همواره اسیر خواهش های نفسانی خود هستند خط بطلان کشیدند و به جهانیان اعلام کردند که هرگز حاضر به قبول چنین پیشوایانی نشوند؛ چرا که آنها مردم را به سوی گم راهی می کشانند و از خیر دنیا و آخرت محروم می سازند.

معرفی کتاب

«باخاندان وحی، از عاشورا تا اربعین»

تالیف: حشمت الله قنبری همدانی / ناشر : امیرکبیر

از جمله سرفصل های کتاب «با خاندان وحی، از عاشورا تا اربعین» می توان به عناوین : حماسه کربلا در کلام حضرت امام خمینی رحمه الله علیه، حماسه کربلا در کلام رهبر عظیم الشان انقلاب اسلامی، مشعرالحرام حسین علیه السلام، شیرین زبانی قاسم، گفت و گوی حسین علیه السلام و زینب، در اثنای واقعه (عید قربان حسینی)، خطبه امام، اتمام حجت و نفرین سپاه کوفه، ملاقات با عمر بن سعد، سخنرانی حر، آغاز جنگ، حماسه اصحاب، آتش زدن خیمه ها، شهدای خاندان رسالت، اولین مبارز علی اکبر، حماسه ی علی اصغر، هجوم ناجوانمردانه، تعداد شهدای کربلا، بعد از واقعه، وداع تلخ کاروان اهل بیت رسالت با سالار شهیدان و یاران باوفایش، دفن بدنهای مطهر شهدا، کوفه در انتظار اسیران، افشاگری خاندان رسالت، در مجلس یزید، افشاگری امام سجاد علیه السلام، درخواست امام زین العابدین، حرکت از شام، خطبه ی امام سجاد و اربعین اشاره کرد.

سامانه پیامکی: ۳۰۰۰۲۸۴۸
WWW.KHADEMAN.COM

#۴۷۹۸۳*۴*۷۳۳* کمک به برنامه های

هیات دانشجویی خادمان مهدی (عج)